

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

Capvt XXIII. Alia quædam præclara animæ circa Christi vulnera occupatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

sensibus consecret; quò jam nihil per illa, nisi ex ipsius spiritu, sive (ut plures híc loqui amant) Christiformiter operemur: prout jam pluribus explicatura est suprà cap: 14. hujus partis.

Eademq; mente existimo fuisse S. Bonaventuram; dum invitans nos ad introeundum per apertas vulnerum januas in ipsum Christum vulneratum, ita ait: *Nam præ nímio amore aperuit sibi latus, ut tibi tribuat cor suum. sibi etiã, voluit pedes & manus perforari, ut cum ad ipsum perveneris, sic tua manus intrent in suas, ac pedes tui in suos, ut sibi inseparabiliter jungaris.* Ex quo utique fiat, quod dicebamus: ut quibus nimirum jam cor unum, ijdem quoq; sensus & affectus sint; & quibus pedes, manusve, aut membra alia intimè & inseparabiliter juncta sint, eodem spiritu incitentur ac moveantur ad opus: proindèq; omnes cogitationes, sensus, affectus, atque actus nostri, Christiformes sint & cruciformes; ea nimirum in nobis operante, ac suo spiritu sigillante, eo in quo vivimus, & qui vivit in nobis, Christo crucifixo Domino nostro.

CAPVT XXIII.

Alia quadam præclara animæ circa Christi vulnera occupatio.

§. I.

Exercitium circa Christi vulnera ex Nicolao Eschio desumptum.

FLoruit quondam in Belgio famâ virtutis & mysticæ sapientiæ peritiâ Nicolaus Eschius; is quo Petrus Canisius noster adhuc adolescens Magistro spiritûs ulus est Colonia, & cujus pijs exercitijs Venerabilis Vidua Maria Raggia

Vit. c. 3.

B b b

gia familiariter usa esse, & multum profecisse fertur. In his Eschij exercitijs, exercitium est ordine septimum; quod ipse hoc titulo inscribit: *Exercitium cruciforme ad vulnera Christi JESU*: ubi pia ac præclara ratio traditur, tum expiandi vitia omnia (quod omnino præstari oportet; *antequam*, ut ipse loquitur, *in cor JESU ad unionem spiritus introre permittaris*) tum acquirendi virtutes contrarias; sic ut & corpus & animam semper & ubique crucifigamus, *juxta exemplar Christi JESU, qui semper crucifixus vixit, & crucifixus ex hoc seculo migrare voluit.*

Ait igitur oportere nos ex illius anima & corpore voluti fugere, & in nos attrahere virtutes omnes, & præsertim has quinque nobilissimas.

Prima est vera humilitas: quam (inquit) portabis quasi in pedibus tuis; rogabisque Dominum per vulnera sanctissimorum pedum suorum, & per maximam humilitatem suam quam semper exhibuit, ut tibi concedat in omnibus tam humilem existere, quam ejus gratissima voluntas à te exigat humilitatis suæ imitationem.

Secunda est vera sapientia: quam virtutem portabis in capite, imprimésque caput tuum in transfixum caput JESU Christi; obsecrando eum per dolorem sanctissimi capitis sui, ut te suâ divinâ sapientiâ exornare velit, &c.

Tertia est vera charitas DEI. Hanc virtutem portabis in corde tuo; attendensque transfixum cor Jesu Christi; cor tuum in illud imprimés; obsecrabisque eundem per amorem suum, & per humanum transfixum cor suum, ut per eadem largiri tibi dignetur perfectum sui amorem.

Quarta est vera justitia: quam portabis in manu tua dextera; attendensque dexteram JESU Christi, quomodo clavis affixa fuit cruci: obsecrans illum ferventer, per acerbissimam pœnam quam sustinuit in vulnere manus suæ dextræ, & per amorem, qui ipsum hanc sustinere coëgit, ut tibi

tibi dare dignetur veram justitiam in omnibus operibus tuis.

Quinta est vera animi fortitudo. Hanc virtutem potabis in sinistra manu tua; attendensq; sinistram manum Jesu Christi, ipsum obsecrabis per dolorem hujus vulneris sui; & per mirabilem fortitudinem, quam in omnibus adversitatibus suis exhibuit, ut veram tibi fortitudinem infundere dignetur, quanta tibi necessaria est, pro ejus summo honore, & tua salute.

Et has virtutes omnes Domini nostri JESU Christi (subdit idem author) *per totam vitam tuam ab ipso postulare, & tuo corpori & anime imprimere debes; conformando te in his virtutibus Domino DEO tuo pro te crucifixo, quantum tibi possibile fuerit; semper & ubique imaginem crucifixæ vitæ & mortis suæ, in ipsis quas prædiximus virtutibus, aut saltem in quinque illarum præcipuis, contemplando & imitando, tēq; in ejus cruce extendendo & crucifigendo: ita ut quocunq; te veritas, ad dexteram sive ad sinistram, semper unam ex virtutibus JESU, in ea quam tunc attendis, parte corporis tui videas collocatam, & tibi imitandam.*

Gratissimum enim est Sacrificium JESU Salvatori nostro pro nobis crucifixo, quando propter ipsum carnem nostram cum vitijs & concupiscentijs nostris crucifigere discimus, & sic mori cum ipso non recusamus. Hæc ferè Elschius. Qui ad extremum & breves adjungit aptasq; precandi formulas, quibus tota hujus exercitij ratio familiarem ad usum redigatur. Itaque exempli gratiâ, ad pedum oscula admonet, hunc ferè in modum esse precandum.

Gratias tibi ago, humillime JESU, pro incomprehensibili amore, & vulnere sanctorum pedum tuorum; similq; in ea procijs me ipsum, & omnia peccata mea, præsertim omnem meam superbiam, vanam gloriam & arrogantiam, ut aboleantur & expiantur pretioso sanguine tuo: obsecrans te per m-

effabilem humilitatem tuam, ut eandem virtutem mihi largiri digneris; quò, per gratiam tuam, in cunctis deinceps sim vere humilis; atque in omni vita, & maxime in hora mortis, sit mihi certum in his sacris vulneribus refugium.

Et simili porrò precandi formâ uteris ad reliqua dictorum Christi membrorum, puta ad caput, agendo gratias Jesu sapientissimo, & petendo veram sapientiam: ad dulcissimum cor Domini Jesu, gratias agendo Jesu amantissimo, & proijciendo cor tuum in cor ejus, & petendo veram charitatem. Et ita de reliquis.

§. 2.

Alia quadam his affinia, ex Ioanne Thaulero deprompta.

Joannes Thaulerus in epistolis suis duo quædam suggerit exercitia, ad propositos usus pertinentia.

Primum in epistola 26. ubi sic ferè loquitur:

Anima DEUM amans, eundem in illius vulneribus contemplari & osculari debet. Hæc enim Salvatoris nostri vulnera plus pulchritudinis, lætitiæ, claritatis toti conferunt cœlesti curiæ, quàm omnia alia, quæ in vita perenni, exceptâ Divinitate, habentur.

Primò igitur pius asceta magno cum desiderio osculabitur caput Jesu Christi. Per hoc quippe quandam accipit nobilitatem, & paternam hæreditatem cum Christo possidere dignus efficitur. Secundò, vulnus cordis contemplabitur & exosculabitur. Unde illi in divino amore, cunctisq; virtutibus fervidus profectus datur. Tertiò, vulnus dextræ manus. Inde ipsi redemptio, libertas, & gratia Dei præstatur abundè. Quartò, vulnus manus sinistræ. Inde scutum & protectionem adversus tentationes quaslibet reperit. Quintò, vulnus dextri pedis. Inde robur & virtutem cuncta pro DEI amore libenter perferendi suscipit. Sextò deni-

denique, vulnus pedis sinistri. Inde illi à DEO delectatio & affectus ad omnia studia spiritualia, cunctaq; virtutis opera præstatur.

Alterum in epistola 28. quod ipse appellat: *Exercitium per quinque vulnem Christi in ejus divinitatem transcendendi.* Nam cum compertum sit, per sacram Christi Humanitatem nobis ad ipsius Divinitatem transcendendum esse: ita commentatur pius hic Doctor, quasi in Christi vulneribus, totidem nobis viæ & tanquam semitæ apertæ sint, quibus non difficulter, in ipsam Divinitatem penetretur.

Itaque prima via, inquit, per vulnus sinistri pedis, est sitibunda nostræ sensualitatis, naturæ, ac inordinatæ naturalis delectationis mortificatio. Secunda, per vulnus dextri pedis, est fortis ac vehemens in DEUM penetratio, per omnia adversa, cum perseveranti gratiarum actione, & laude superessentialis doni, quod DEUS est. Tertia, per vulnus sinistræ manus, est actuum virtutum omnium exercitatio, in obedientia humili, & integrâ sui ipsius sub DEUM subjectione, in interna paupertate & inopiâ spiritûs, & perfectâ sui resignatione in tempore & æternitate. Quarta, per vulnus manûs dextræ, est abstracta, nuda, simplex, & expedita spiritûs paupertas, omnis (ut ait) imaginis seu formæ expers, cum amore essentiali, in purissimam divinæ simplicitatis nuditatem. Quinta, per vulnus cordis, est cum ignitis desiderijs & exercitationibus, per amorem actualem se consumere, & in amore essentiali liquefcere, & per fruitionem sine medio in caliginosum divinæ unitatis silentium sese immergere. Quibus quidem postremis ex mystica Theologia petitis, specialem illum & paucis concessum adumbrat, mysticæ (ut vocant) unionis complexû, quo mens hominis simplici intuitu, & nullo intercurrente phantasmate, divinam essentiam attingit, eidemq; quodam puri & quieti amoris contactu intimè & ineffabiliter adhærescit.

Qui

Qui quoniam (ut principio dixi) non tam ullius humane industriæ fructus est, quàm extraordinarium divini favoris privilegium; nostræ hîc erunt partes, primis illis vijs, omnimodæ nostrî abnegationi videlicet, forti hilariq; ad verforum patientiæ, perfectæ sub divinis nutibus voluntati nostræ subjectioni, aliarumq; potiùs solidarum virtutum actibus insistere, quàm de singularibus illis atq; extraordinarijs DEI muneribus laborare.

Cæterùm simili aliquâ ratione, ex Thauleri sensu, solers asceta, *per caelestes* (ut ait) *radiantium vulnerum portu, roto corde in D E I M nitetur, contendet, ac penetrabit.* Eademq; exercitij ratio (uti & illius quod ex Nicolao Elchio proposuimus) non transeunt tantùm aut defunctoriæ Crucifixi vulnerum salutationi osculationive serviet, sed hîc quæ ea quæ in recessu continet, ad usus suos evolvere atq; explicare noverit, variam quoque materiam etiam operosiorum commentationi suppeditabit.

Demum alia quædam hujusmodi depromi possunt ex Pharetra divini amoris Joannis Lanspergij Carthusiani; ut nominatim ex lib: 1. parte 5. & lib: 2. parte itidem 5. ubi etiam nonnulla habentur exercitia similia ad quinque vulnera Christi, tum variæ præsertim ad dulcissimum cor ejus aspirationes. Verùm quæ produximus, ad aliquam partem eorum, qui hæc desiderant, informationem sufficientem: & nos presentis occupationis, in actibus virtutum Theologicarum consistentis, finem respectamus, si priùs actus affective nonnullos, qui vel amoris adversus Crucifixum signa aut effectus sint, vel si aliquâ aliâ ratione subnexi, extremis hîc capitibus, ad quoddam tractationis complementum, subjunxerimus.